

PRZYCZYNIACZ (1) *sb m*

N sg przyczyniacz.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII w (z Cn).

Ten, kto coś gromadzi, robi zapasy [czego]: Lignator, Porębnik/ Przycziniacz drew/ Leśnik. Mącz
193b.

ALKa